

Statsministerens tale ved Folketingets afslutningsdebat onsdag den 31. maj 2017.

Det talte ord gælder

Da jeg efter folketingsvalget for snart to år siden blev statsminister igen, satte jeg fire pejlemærker for Danmark. Pejlemærker, som trekløverregeringen holder fast i.

Det første var flere private arbejdspladser. *Det er lykkedes.*
Med tusindvis af nye arbejdspladser. Langt færre arbejdsløse.

Det andet pejlemærke var en stærkere kernevelværd. *Det har vi investeret i.*
Milliarder af kroner til bedre kræftbehandling og ældrepleje.

Det tredje var flere med i arbejdsfællesskabet. *Det har vi fået.*
Vi har nu det laveste antal personer på offentlig forsørgelse i 10 år. I 10 år!

Det fjerde pejlemærke var en konsekvent og realistisk udlændingepolitik. *Den har vi ført.* Og den har virket.

Siden folketingsvalget er Danmark blevet stærkere, rigere og tryggere.

Tak for samarbejdet om at flytte vores land i den retning. En særlig tak til Dansk Folkeparti.

Trods uenigheder på tværs af Folketingets partier finder vi mange gode løsninger i fællesskab. En unik dansk styrke.

Danmark står bom-stærkt. Både herhjemme og ude i verden.

Vi har en sund økonomi, som udlandet har tillid til. Og vi er nu – for første gang i mindst 183 år helt uden gæld i fremmed valuta. Sidst dét var tilfældet, var Frederik den Sjette enevældig konge.

Vi har et stærkt erhvervsliv. Som er i fremgang. Og som jeg har været med til at repræsentere i årets løb. I USA, Sydkorea, Mexico. Og senest i Kina.

Alle steder bliver danske virksomheder mødt med respekt og interesse. Og en stor efterspørgsel efter vores bæredygtige klima-løsninger. Her er Danmark i absolut verdensklasse og det understreges af, at vi netop har fået tildelt værtsskabet for verdens største energikonference *Øresund Energi Week*.

Vi har en god offentlig sektor. Med mange dygtige og dedikerede medarbejdere.

Vi har tillid til hinanden. Passer på hinanden. Og når man spørger danskerne, ser de fleste lyst på fremtiden.

Og det gør jeg også!

Vi har i fællesskab skabt et stærkt samfund. Ikke et perfekt samfund, men et sted, hvor langt de fleste har langt bedre muligheder end tidligere generationer.

Sådan skal det fortsætte.

Vi skal også i fremtiden være et af de rigeste lande i verden. Derfor fremlagde regeringen i går planen ”Vækst og Velstand 2025”. Og med den en ambition om, at øge væksten i Danmark med 80 mia. kroner.

Det er en høj ambition. For vi *skal* have høje ambitioner.

Om vækst og mere velstand, flere i arbejde, bedre og mere vellønnede jobs, stærkere offentlig service og lavere skat. Om at gøre Danmark endnu stærkere.

Vi vil styrke den offentlige sektor med flere penge til velfærd og højere investeringer.

Vi vil skabe mere vækst. Sætte skatterne ned, så flere jobs vokser frem. Og så familierne får flere penge mellem hænderne. Til den nære, personlige velfærd.

Vi vil holde fast i en sund økonomi og et solidt økonomisk afsæt for fremtidige generationer.

Det *kan* lade sig gøre. Og jeg vil her i dag opfordre Folketingets partier til at tage medansvar for, at det sker.

Vi skal bruge den gunstige situation, som vi selv har skabt, til at gøre Danmark endnu stærkere i fremtiden.

Derfor fremlagde regeringen i går en række forslag, som skal gøre det gode danske pensionssystem endnu bedre. Og som skal tilskynde til, at flere vælger at blive længere på arbejdsmarkedet.

For det første, vil vi tage fat på det, man kalder samspilsproblemet. Altså det forhold, at det for nogle ikke kan betale sig at spare op til pension, fordi man modregner i offentlige ydelser.

Det vil vi blandt andet gøre ved at give bedre mulighed for at spare op uden modregning i de sidste år før folkepensionsalderen. Og sænke skatten på en måde, så det bedre kan betale sig at spare op til pension for alle aldersgrupper.

For det andet vil vi sikre, at flere danskere rent faktisk sparer op til deres alderdom. For som det er i dag sparer for mange danskere for lidt – eller slet ikke – op til pension.

Derfor vil vi indføre en obligatorisk pensionsopsparring for overførselsmodtagere og lønmodtagere med ingen eller små pensionsindbetalinger. I 80'erne tog man forsigtigt hul på de arbejdsmarkedspensioner, der i dag sikrer de fleste lønmodtagere et godt seniorliv. Nu skal vi have resten med.

For det tredje, vil vi give mulighed for frivillig skattefri udbetaling af efterlønsbidraget, til dem som ønsker det.

I alt 13 gode initiativer, som både vil være til gavn for den enkelte – for den personlige velfærd – og for fællesskabet.

Netop danskernes personlige velfærd er højt prioriteret af regeringen.

Derfor har vi sænket registreringsafgiften. To gange. Så en mellemstor familiebil nu koster 20-30.000 kr. mindre. Og flere familier kan skifte den gamle bil ud med en ny.

Derfor har vi skabt ro om familiernes boligøkonomi.

Først med en fastfrysning af grundskylden. **Derefter** med en boligskatteaftale og en aftale om et nyt ejendomsvurderingssystem, så boligejerne nu – efter års usikkerhed – får vished om deres boligøkonomi. Og får de penge tilbage, som fejlagtigt er blevet opkrævet siden 2011.

Gode aftaler, som jeg gerne vil kvittere for samarbejdet om. De skaber tryghed for familierne og ro om boligmarkedet, som også bidrager til Danmarks fremgang.

Fortsat fremgang afhænger i høj grad af, at vi har stærke og konkurrencedygtige virksomheder. De er motoren i Danmarks vækst og udvikling. Og de skal være toptunede til fremtiden.

Derfor har regeringen en ambition om at lette erhvervslivets byrder med seks milliarder kroner frem mod 2025.

Vi har fjernet PSO-afgiften. Den måske største byrdelettelse for dansk erhvervsliv nogensinde. Og vi har fjernet den på en måde, så vi både sikrer vækst og finansiering af den grønne omstilling. Samtidig får danskerne billigere el i stikkontakten.

Vi har indgået en Nordsø-aftale. Som vil fastholde og skabe nye arbejdspladser. Langs Vestkysten.

I Syddanmark. I en stor havneby som Esbjerg.

Og i det nye folketingsår vil vi komme med udspil til en ny energiaftale, der skal fastholde Danmark som førende klimanation i fremtiden – og samtidig gøre energien billigere.

Vi sænker bo- og gaveafgiften ved overdragelse af en erhvervsvirksomhed. Så familieejede virksomheder ikke havner på udenlandske hænder, når et generationsskifte nærmer sig. Men bliver i Danmark og skaber danske arbejdspladser.

Til sammen markante initiativer, som styrker Danmarks motor. Skaber flere arbejdspladser.

Det er godt. Men det er ikke nok.

For fremtiden er lige om hjørnet.

En fjerde industriel revolution. Digitalisering, kunstig intelligens, bioteknologi, 3D-print, robotter, selvkørende biler, og hvad det nu hedder alt sammen. Ny teknologi som vil ændre vores virksomheder og hverdag.

Vi har stået over for forandringer før – vendt dem til vores fordel. Forvandlet systuer til design. Skibsværfter til vindmøllefabrikker.

Det skal vi gøre igen. På nye måder, som passer til vores tid. Og her skal vi udnytte den danske x-factor: Samarbejde.

Derfor har jeg samlet en bred vifte af lønmodtagerrepræsentanter, arbejdsgivere, virksomheder, iværksættere, eksperter og ministre i et partnerskab for fremtidens Danmark.

Sammen skal vi finde svar på, hvordan Danmark bedst kan gribe fremtiden uden at tabe nogen på vejen.

Og sammen med arbejdsmarkedets parter har vi genoplivet de trepartsaftaler, som en tidligere regering lagde i graven.

Først indgik vi en aftale om integration. **Så** aftalte vi tusinder af nye praktikpladser. Og i **næste runde** vil vi skabe mere og bedre voksen- og efteruddannelse, så alle bliver klar til fremtiden.

Svarene bliver bedre, når vi finder dem i fællesskab.

Det gælder også internationalt. Og derfor er jeg oprigtig bekymret over det, jeg ser ude i verden.

En stigende protektionisme. Usikkerhed om vores basale sikkerhed. Om den internationale indsats mod klimaforandringerne. Og modvilje mod de institutioner, som vi har bygget hele den internationale orden op omkring.

Et Storbritannien på vej ud af EU – med store konsekvenser til følge. For Europa og Danmark. For vores virksomheder. For danskerne.

Der er meget på spil for en lille åben økonomi som vores. Vi har skabt vores velstand ved samhandel med resten af verden. Mere end halvdelen af vores eksport går til Det Indre Marked.

Vi har længe taget for givet, at vores virksomheder bare kan handle på kryds og tværs af grænser. Uden barrierer. Uden told og toldkontrol. Kan vi blive ved med det?

Danmark har ingen interesse i, at verden lukker sig mere om sig selv.

Tværtimod. Vi har brug for internationalt samarbejde, frihandelsaftaler og åbenhed. Og vi har brug for et effektivt og fokuseret EU-samarbejde.

Et EU, som prioriterer frihandel og gode rammer for vækst med et stærkt indre marked. Et EU som beskytter de ydre grænser og sætter ind mod migration. Et EU som værner om vores sikkerhed.

Tingene hænger sammen. Vi kan ikke adskille vores politiske initiativer hjemme – fra den udvikling vi ser ude.

Derfor vil regeringen til fremlægge nye initiativer. Som blandt andet skal styrke vores internationale konkurrenceevne. Ruste Danmark til fremtiden.

En strategi for Danmarks digitale vækst. Som skal gøre Danmark helt klar til at gribe de teknologiske muligheder.

En teknologipagt. Hvor erhvervsliv, uddannelsesinstitutioner og det offentlige samarbejder om at skabe de tekniske og digitale kompetencer, som erhvervslivet efterspørger.

For jeg vil insistere på, at Danmark og dansk erhvervsliv skal forlæns ind i fremtiden. At vi griber alle muligheder.

Det kræver også, at alle yder, hvad de kan. Derfor skal det bedre kunne betale sig at arbejde, så flere tjener deres egne penge fremfor at leve af andres.

I efteråret vil regeringen fremlægge et skatteudspil, hvor vi vil sænke skatten.

I bunden, fordi det bedre skal kunne betale sig at arbejde, end at modtage offentlig forsørgelse.

I toppen, fordi vi skal kunne tiltrække dygtige folk til vores virksomheder.

Det vil også bidrage til fremgang.

En fremgang, som skal komme hele landet til gode.

Det er en hovedprioritet for regeringen. Vi *skal* have fremgangen til at slå rod uden for de store byer.

Derfor har vi taget et opgør med planloven, som begrænser udvikling og muligheder i de egne af Danmark, som har mest brug for dem.

Vi har sat gang i undersøgelser af en ny midtjysk motorvej og en forlængelse af Hillerød-motorvejen. Og besluttet at udbygge den østjyske motorvej E45 mellem Aarhus og Skanderborg.

Og vi har taget et af de mest drastiske skridt, jeg kan komme i tanke om, for at komme den geografiske skævhed til livs.

Hvor den socialdemokratiske regering sad på hænderne flytter vi næsten 4.000 statslige arbejdspladser *ud* af hovedstaden – og *ind* i byer rundt i landet.

Mere end 2000 årsværk er allerede på plads.

I Hjørring, Odense, Aalborg, Silkeborg, Nykøbing Falster, Ikast, Karup, Ribe, Holstebro, Skanderborg, Slagelse, Frederikshavn, Lemvig, Viborg, Randbøl og Rønne.

Og resten er på vej. Men det er kun første bølge.

Inden sommerferien vil regeringen præsentere en ny organisering af skattevæsenet. Hvor vi fortsætter udviklingen med at skabe flere statslige arbejdspladser uden for hovedstaden.

Og senere vil vi foreslå, at endnu flere statslige arbejdspladser indenfor andre områder flyttes ud af hovedstaden og ind i resten af landet.

Jeg ønsker ikke et Danmark, som er delt i udvikling og afvikling. Jeg ønsker et Danmark, hvor fremgangen kommer alle dele af landet til gode.

Uden fremgang. Ingen velstand.

Uden velstand. Ingen velfærd.

Med Kræftplan IV investerer regeringen i kampen mod kræft. Vi sætter patienten i fokus, styrker både forebyggelse, behandling og opfølgning. Løfter samlet kræftområdet med over 2 milliarder kroner over fire år.

Og vi udvider kapaciteten på vores sygehuse, så flere kan blive behandlet hurtigere.

Vi styrker også indsatsen mod demens. Med en handlingsplan til en halv milliard kroner, som skal skabe større tryghed og værdighed for både patienter og pårørende.

Og – som vi lovede før valget – indfører vi nu patientansvarlige læger over hele landet. Vi sætter patienten først. Styrker kernevelfærden.

Det gør vi også på ældreområdet. Hvor vi sammen med Dansk Folkeparti har afsat 1 milliard kroner ekstra hvert år til mere værdig ældrepleje. Og yderligere 2 milliarder kroner frem til 2020.

Det er dét, vi gerne vil have råd til. Det er dét, vi skal have råd til. Tryk behandling, hvis man bliver syg. Tryk omsorg, når man bliver gammel.

Det er hér – på kernevelfærden – at det offentlige skal levere varen. Det bliver aldrig godt nok – vi skal hele tiden have en ambition om, at gøre det bedre.

Derfor har vi sat gang i en sammenhængsreform, som skal give flere borgere en bedre service.

Som skal sørge for, at det offentlige bruger ressourcerne på det rigtige – på kerneopgaverne.

At vi tænker mindre i siloer og mere i sammenhænge.

At vi får bedre ledere.

Og vi sætter de mange dygtige medarbejdere mere fri. Fri til at passe deres arbejde.

Det er mit mål med sammenhængsreformen. Og jeg håber, at mange partier vil bakke op om indsatsen.

Vi skal hele tiden gøre en god offentlig sektor endnu bedre. Det bidrager også til fremgang i Danmark.

Samtidig skal vi rydde op, der hvor det halter. Det gælder SKAT.

Vi skal have tillid til, at enhver svarer sit. Derfor opruster vi nu skattevæsenet. Under den tidligere socialdemokratiske regering faldt antallet af medarbejdere med 1.000 årsværk.

Nu *tilfører* vi SKAT nye ressourcer. Næsten 7 milliarder kroner. 1.000 flere årsværk.

Derudover sætter vi gang i en undersøgelseskommission, som skatteministeren holder det første indledende møde om i morgen.

For det *skal* være sådan, at myndighederne har styr på tingene.

Ellers skrider tilliden – ikke bare til vores myndigheder – men til hele den model, vores samfund bygger på.

Derfor er det helt afgørende, at vi som folkevalgte nu tager ansvaret på os. Vi skal ikke glemme fortidens fejl, men vi skal først og fremmest få styr på tingene nu. Det kan kun gå for langsomt.

Vi skal passe på vores velfærdssamfund. Vi skal passe på Danmark. Derfor har det høj prioritet for regeringen, at der er styr på tilstrømningen af flygtninge og migranter.

Da jeg blev statsminister, var vi udfordret af en flygtninge- og migrationssituation, som – kombineret med lempelser under den tidligere socialdemokratiske regering – lagde et massivt pres på Danmark.

Men Danmark kan ikke stå åbent for alle og enhver. Det vil ødelægge vores kultur, vores økonomi – vores land. Antallet betyder noget.

Vi har fået styr på tilstrømningen. Akkurat som vi lovede. I første kvartal af 2017 var asylantallet det laveste siden tredje kvartal 2008.

Vi har øget politiindsats ved asylcentre.

Strammet reglerne for permanent ophold.

Indført en sanktionsliste mod rabiate forkyndere.

Styrket indsatsen for hjemsendelse af afviste asylansøgere.

Indført midlertidig kontrol ved grænsen.

Og en nødbremse, som kan aktiveres, hvis der igen går hul på Europa.

Samtidig vil vi til efteråret tage fat på reglerne for familiesammenføring.

Men hvis vi skal problemet til livs, skal vi også lukke dørene til Europa.

Vi skal ødelægge menneskesmuglernes kyniske forretningsmodel. Øge kontrollen med EU's ydre grænser. Og styrke samarbejdet om hjemsendelse med de lande, som de afviste asylansøgere kommer fra.

Et samarbejde, som skal hvile på et noget-for-noget-princip. Hvor vores hjælp er afhængig af, at de lande, migranterne kommer fra, tager deres egne statsborgere tilbage.

Det arbejder regeringen hårdt på at få igennem i EU.

For når vi lykkes med at bremse tilstrømningen. Så har vi flere penge til indsatsen i nærområderne. Hvor pengene rækker meget, meget længere.

Netop fordi regeringen har fået styr på tilstrømningen, vil vi – som det ser ud nu – i år kunne flytte 1,8 milliarder kroner fra asylområdet til langsigtede udviklingsindsatser.

Penge, som skal mindske flygtninge- og migrationspresset på Europa. Blandt andet ved at skabe flere arbejdspladser i Mellemøsten og Afrika – særligt for de unge. Få flere børn i nærområderne i skole. Giv flere kvinder og piger bedre adgang til prævention og familieplanlægning.

Og samtidig vil vi oprette en særlig pulje, som skal styrke vores mulighed for at hjemsende afviste asylansøgere.

Alt det kan vi gøre, fordi vi har strammet op.

Danmark skal være lukket for dem, der ikke vil. Til gengæld skal vi være åbne for dem, vi vitterlig har brug for.

Udenlandske specialister, som virksomhederne behøver. Som vi konkurrerer med hele verden om at tiltrække. De bidrager nemlig også til fremgangen.

Derfor forstår jeg ikke, at et flertal her i salen sætter bremsen i. Ved sidste år at hæve grænsen i beløbsordningen, så grænsen i år er 408.800 kr. mod tidligere 375.000 kr. Og ved nu at skærpe kravene yderligere.

Jeg har – helt oprigtigt – svært ved at forstå det. For Danmark bliver ikke rigere af, at vi lukker dygtige folk ude. Vi bliver tværtimod fattigere.

Fattigere, det bliver vi også, når de, der allerede er i Danmark, ikke har et arbejde. Flere af de indvandrere, som allerede bor her, skal ud af ghettoerne – og ind på arbejdsmarkedet. Integrationsydelsen og et klart signal om, at udgangspunktet er, at man er arbejdsmarkedsparat er begyndt at virke. Flere at kommet i arbejde. Flere meldes klar til arbejde. Men vi er langt, langt fra i

mål.

Det *skal* kunne betale sig at arbejde. Og vi *vil* have alle, der kan, til at bidrage.

Det er også en forudsætning for fortsat fremgang.

Det samme er et trygt samfund.

Regeringen vil ikke finde sig i, at kriminelle bander skaber utryghed i vores gader.

Derfor er vi kommet med et stærkt modsvar. En rocker- og bandepakke, som slår hårdt ned på rocker- og bandekriminaliteten. Tak for bred opbakning til den.

Vi har fordoblet minimumsstraffen for ulovlig våbenbesiddelse.

Vi har fremlagt en retfærdighedspakke, som skal give flere rettigheder og en bedre behandling af misbrugte børn og ofre for voldtægt.

Vi har styrket politiet med en ny politiskole i Jylland. Som åbner i 2020.

Og det er lykkedes regeringen at forhandle en sær aftale om Danmarks tilknytning til Europol på plads med EU. Det lykkedes, fordi vi prioriterede en aftale meget højt. Og fordi vores europæiske partnere var parate til at hjælpe os.

Det blev den – for mig at se – bedste aftale, vi kunne opnå. Og den næstbedste løsning for politiet i kampen mod blandt andet terror.

En kamp, som kæmpes på mange fronter. Og som desværre ikke er vundet.

I december Berlin. I marts London. I april Sankt Petersborg og Stockholm. Også angreb længere væk. Istanbul i januar og Ægypten i maj.

Og i sidste uge endnu et angreb i Storbritannien. Denne gang i Manchester. Rettet mod uskyldige børn og unge. Og med mange ofre.

Feje angreb – udført af usle mordere. Som aldrig vil vinde.

Danmark yder vores i kampen mod terroristerne. Og vi har styrket beredskabet mod øst.

Der er bud efter os. Det forstår jeg godt.

Hver gang jeg besøger vores soldater, slår det mig, hvor engagerede, dedikerede og super professionelle mænd og kvinder vi har i Danmarks forsvar.

De yder en flot indsats, men truslerne bliver ikke færre. Og truslerne bevæger sig også over i cyberspace.

Danmark har en afgørende interesse i, at NATO står sammen og har de militære kapaciteter, som er nødvendige.

Derfor vil regeringen i efterårets forhandlinger om et nyt forsvarsforlig lægge op til et substantielt løft af vores forsvarsbudgetter.

Fred og stabilitet kommer ikke af sig selv. Og er ikke gratis.

Et af de områder, hvor vi har en særlig interesse i fred, stabilitet og bæredygtig økonomisk udvikling er Arktis.

For en uge siden havde vi to gode debatter om rigsfællesskabet.

Jeg vil gerne kvittere både for debatterne og for det samarbejde, vi har med de nordatlantiske repræsentanter i Folketinget.

Vi har et stærkt rigsfællesskab. Tre forskellige lande. Men tre lande, som står stærkest, når vi holder sammen.

Det, håber jeg, vi kan. Det, tror jeg, vi kan. Og det er noget af det, vi skal diskutere på årets rigsmøde på Christiansø om cirka fjorten dage. Det glæder jeg mig til.

Både Færøerne og Grønland har udstrakt selvbestemmelse. Stort set alle vigtige beslutninger bliver truffet i henholdsvis Tórshavn og Nuuk.

Og begge lande har stadig mulighed for at overtage ansvaret for flere områder og udvikle selvbestemmelsen, hvis de ønsker det. Sådan skal det være.

Det hele kan siges meget kort:

Danmark står bom-stærkt.

Sund økonomi, lav ledighed, stærke virksomheder, nye arbejdspladser, styr på tilstrømningen, fremgang i hele landet.

Vi har langt flere muligheder end problemer.

Men – for der ér et men.

Der er ét problem, som for alvor bekymrer mig.

Omkring nytår var jeg i Odense. Her besøgte jeg Teknologiskolen på Syddansk Universitet. Et fantastisk sted, hvor engagerede børn har store drømme. Lærer om robotteknologi. Undervises af nogle af Danmarks bedste roboteksperter.

Samme dag besøgte jeg Vollsmose. Der er vel et kvarter på cykel mellem Teknologiskolen og Vollsmose. Men det er som to forskellige verdener.

De unge jeg mødte i Vollsmose har også drømme. Men de risikerer at snuble fra start. Stå stille på perronen, mens deres jævnaldrende suser forbi.

Det er først og fremmest trist for den enkelte, men det er også trist for Danmark. For på den måde risikerer vores land at knække over i et vinderhold og et taberhold.

Og dét bekymrer mig!

For vi kan jo se i resten af verden, hvad det fører til: Splittelse, fremtidsfrygt. Et ønske om mure. Om at melde sig ud af verden.

Og det er det sidste, Danmark har brug for.

I min nytårstale formulerede jeg den ambition, at vi skal gøre alle i Danmark til fremtidens vindere. Og særligt dem på kanten.

Vi skal have bedre erhvervsuddannelser.
Det får vi med erhvervsuddannelsesreformen.

Vi skal have bedre gymnasier.
Det får vi med vores gymnasiereform.

Vi skal have bedre universiteter.
Det får vi blandt andet med vores bevillingsreform.

Alt det skal vi have. Men helt ærligt: De mange dygtige og stærke unge mennesker skal nok klare sig.

Jeg er langt mere bekymret for de omkring 50.000 unge mellem 15 og 24 år, der hverken har en uddannelse, er i gang med en uddannelse eller har et arbejde.

De er i fare for at blive efterladt på perronen, mens deres venner suser afsted mod fremtiden.

Og jeg anerkender simpelthen ikke det synspunkt, at det ikke er muligt at drive en kommunal folkeskole, hvor børn, som de er flest, lærer at læse og regne på et tilstrækkeligt niveau efter 10 års skolegang.

Jeg godtager ikke den forklaring, at fordi man er født ind i en bestemt familie eller med en uheldig baggrund, så kan skolen bare give op. Det gælder heller ikke børn med udenlandsk baggrund. Tværtimod!

Jeg overbevist om, at børn, som de er flest, kan lære nok i skolen, hvis de får muligheden for det. Jeg har set, at det kan lade sig gøre. Når de bliver mødt med tillid, opbakning og solide faglige metoder.

Derfor har regeringen i løbet af foråret brik for brik fremlagt en samlet strategi, som skal støtte børn og unge på kanten.

Vi har fremlagt et forslag om at forenkle og forbedre tilbuddene til *de* unge, som har sværest ved at finde deres vej efter folkeskole. De har brug for en sikker hånd – ikke en jungle af tvivlsomme tilbud.

Vi har fremlagt et udspil om dagtilbud. Som skal give en styrket, tidlig indsats for de børn, der har mest brug for det.

Og efter børnehaven skal skolen følge op. Det er sat i gang med folkeskolereformen. Men reformen når ikke at få fuld virkning for de årgange, der går i de ældste klasser i dag.

Vi skal være tålmodige med folkeskolereformen. Jo-jo, det skal vi da, men vi kan *ikke* tillade os at være tålmodige på vores børns vegne. De går kun i 9. klasse én gang i livet. De kan ikke vente.

Derfor bakker vi nu skolen op med en skolepulje på 500 mio. kr. over tre år til godt 100 folkeskoler, der har mange elever med utilstrækkelige færdigheder i de ældste klasser.

En udstrakt hånd, som jeg er sikker på, at mange kommuner vil gribe.

Men af en eller anden grund, vil man ikke tage imod den hånd i Københavns Kommune. Her melder man pas.

Og det i en kommune, hvor – hold nu fast – over halvdelen af eleverne i de pågældende skoler, får under 4 i dansk og matematik i 9. klasse. Over halvdelen!

For mig er det helt uforståeligt, at man ikke vil tage imod hjælpen. Og jeg synes ærlig talt ikke, at København kan være det bekendt overfor de fagligt svage elever i de ældste klasser på de pågældende skoler.

Dét er et svigt!

Vi *skal* have alle med – forlæns ind i fremtiden. Og i særlig grad de børn og unge, som har fået en skæv start.

Vi *skal* møde fremtiden som et samlet land og i samlet flok. Og møde omverdenen med åbenhed og selvtillid.

Vi *skal* have høje ambitioner for Danmark, styrke fremgangen og bruge den med omtanke.

Vi *skal* forstå, at Danmark kun er Danmark, fordi vi passer på hinanden.

Og vi, der er optimister, har et særligt ansvar for dem, som ikke deler vores tro på fremtiden.

Danmark må ikke knække over. Det er vores største udfordring. Vi skal fortsat være et af verdens rigeste lande. Og vi skal have alle med ombord.

Det *kan* lade sig gøre. Og jeg håber, at vi kan gøre det til en fælles sag – for hele Danmarks Folketing.